

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. novembra 1889.

Leto XIX.

Na bratovem grobu.

Pred mano mrtvaški je vrt,
A v njem vrtarica je smrt,
Pred mano zelena gomila
In v njej mi moj bratec počíva.

Oj drag si bil, dragi mi brat,
Spominam se tisoč te krat,
A vender okó ni rosilo
Ko legel si v černo gomilo.

Prinesle rojénice tri
K zibéli ti mnogo darí;
A ko jih v zibél so zložíle
Ti kratek živót so sodíle.

Le trikrat donésla vzpomlad
Ti košek cvetie je in nad,
Ko ní te v četrto dobila
Pa grob ti je v cvetje zavfla.

Zaprl si prekrasno okó
Zapustil si nas in zemljó,
Krilatci pred tebe hitéli
In v svoje koló te vzprejéli.

Tam góri sedáj je tvoj dom,
Tam góri te videl spet bom,
Tam góri v večnej mladosti
Ne znaš ne gorjá ne britkosti.

Zakaj bi se pač žalostil
Zakaj togoval in solzil?
Saj tebi je lepše ko meni,
Da bil bi le skoraj pri tebi! — —

In saj ta zeleni tvoj grob
Te stan ní gnjilobe, trohnób,
Oj to le vstajenja so vrata,
Peljajo v nebesa nas zlata.

—e.

